

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΩΝΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

ΑΜΑΛΙΑ ΚΑΙ ΝΑΠΟΛΕΩΝ Γ'

"Ένα βασανιστικό ταξίδι της πρώτης μας Βασίλισσας. "Όπου η 'Αμαλία ικετεύει για να μη χάσει το θρόνο. Μιά λαμπρή συγκέντρωση βασιλέων. Το εκπληκτικό πέριμα του Ναπολεόντος Γ'. "Όταν οι βασιλείς παίζουν... Τι έγραφε ένα τετράγωνο χαρτάκι. 'Η 'Αμαλία συνταράζεται. Το επεισόδιο του Βασιλικού Θεάτρου κλπ.

ΙΣ το μαρτυρολόγιο των πρώτων μας βασιλέων αναφέρεται και το ξένης δραματικό γεγονός: Κατά το 1855 ή θέσις των βασιλέων είχε γίνει πραγματικώς αξιολύπητος. Οι "Έλληνες δέν εσυγχωρούσαν στην 'Αμαλία τὸ ὅτι δέν ἔκανε παιδιά—σάν νά ἦταν οφάγμα δικό της καὶ ὄχι τῆς φύσεος ἢ ἀτεκνία—καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά οἱ ἔνοι ελογάριαζαν μετ' αὐτὸν τρόπο θά οφειροῦσθον τὸ θρόνον τῆς 'Ελλάδος, πού ἔμεινε χωρίς διάδοχο. "Η πάλη αὐτῆ—γράφαί ἕνας ἱστορικὸς—δύο βασιλέων, δύο ἀνδρώπων ἐναντίον ὅλου τοῦ κόσμου, ἄλλοτε μυστικῆ καὶ ἀθόρυβος, ἄλλοτε ἐπιδεικτικῆ καὶ θορυβώδης, πάλη διεξαγομένη ἀπ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ στάσεων καὶ ἀντιδράσεων καὶ φαντασιοκοπημάτων περὶ τυραννίας, καὶ ἀπ' ἑτέρου ὑπόλους ὑπὸ τῆς διπλωματίας διὰ προσβολῶν καὶ δυσφημιῶν, προσελάμβανε κάποτε διαστάσεις γιγαντομαχίας>.

Στὰς ἀρχὰς τοῦ 1854 ἐφθάσε στὰς Ἀθήνας ὑπὸ ἀσθηρὸ ἰκόντιο ἀπεσταλμένος τῆς Ρωσικῆς Αἰῆς γιὰ νὰ συνεννοηθῆ μετ' οὓς βασιλεῖς γιὰ τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς. Ὁ Ρώσος διπλωμάτης ἔμεινε λίγον καιρὸ στὰς Ἀθήνας σ' ἕνα μικρὸ ξενοδοχείο. ἀνέβηκε νύχτα στὸ Παλάτι, καὶ ἔγραψε ἐπίσης μυστικὰ, ὅπως ἴσθε: Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Πρεσβεία δέν ἐκοιμῶταν. Ὁ μόνος ἀνθρώπος πού κατοῦσθον νὰ μᾶθῃ τί εἶχαν περὶ οἱ βασιλεῖς τῆς 'Ελλάδος καὶ ὁ Ρώσος ἀπεσταλμένος, ἦταν ὁ πολυμήχανος Γουαί, ὁ πρεσβευτῆς τῆς Ἀγγλίας...

Ἡ 'Αμαλία, βλέποντας ὅτι τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ ἐξενεμισθῆ στὰς Ἀθήνας τοὺς μακρομένους διπλωμάτας, ἀπεφάσισε νὰ ταξιδιῆ στην Ἐδούατη. Ἐπῆγε λοιπὸν πρῶτα στὴ Βιέννη, ὅπου ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὑπῆρξεν ἄλλοτε ψυχρὰ. Ἀπογοητευμένη ἡ Βασίλισσα, ἔφυγε ἀπὸ τὴ Βιέννη καὶ ἔπῆγε στὸ Μόναχο, ὅπου ὅμως δέν ἔβρισκε καὶ τὸ Βασιλεῖ Μαξιμιλιανό. Στὸ μεταξὺ, τὴν ὑποδέχτηκε ὁ πεθερὸς τῆς, παρατημένος βασιλεὺς Λουδοβίκος. Στὴ Βαυαρία εἶχε περισσότερες ἐλπίδες ἐπιτυχίας καὶ ἤπιε νὰ βοηθῆ ὑποστηρίξει. Στὸ μεταξὺ ἐπισκέφτηκε τὰ μουσεῖα καὶ τὶς πινακοθήκες, ξαναβρήκε τὸ παλιὸ τῆς κέρι, καὶ ὅσοι τὴν ἀκολούθησαν σὺν ταξιδιῇ τῆς τὴν ἐνοιῶσαν γεμάτη ἐλπίδες.

Ὅλιγες ἡμέρες κατόπιν ἐνήρσιε στὴ Βιέννη καὶ ὁ Μαξιμιλιανός. Ἡ γυναίκα του, Βασίλισσα Μαρία, εἰσηγήθη τότε στὸ Βασιλεῖ τὸ σκοπὸ τοῦ ταξιδιοῦ τῆς 'Αμαλίας. Ἀλλ' ὁ Μαξιμιλιανός ἐσήκωσε τοὺς ὄμους με ἀδιαφορία.

Ἀπελπισμένη πάλι ἡ 'Αμαλία ἔφυγε γιὰ τὸ Βερολίνο ὅπου ὁ Αὐτοκράτορ Φρειδερίκος, γέρος πειὰ καὶ ἰδιότροπος, ὑποδέχθηκε μετ' πολλῆ συμπάθειας τὴ Βασίλισσα τῆς 'Ελλάδος, ἔδωσε πρὸς τιμὴν τῆς γυναικῆ καὶ πανηγυρικῆς παραστάσεως τὸ θέατρο καὶ γενικῶς τὴν περιποιήθηκε πολὺ. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ ἀδελφός του ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ θρόνου Γουλιέλμος, ὁ ὁποῖος ἐκάλεσε τὴν 'Αμαλία στὸ ἐξοχικὸ τοῦ παλάτι, ὅπου με περισσότερη ἀνεῖα θά μποροῦσαν νὰ μιλήσουν γιὰ τὸ ζήτημα πού ἐνδιέφερε τὴ Βασίλισσα. Ὅταν ὅμως ἡ 'Αμαλία ἐζήτησε τὴν ἐπέμβασι τοῦ γιὰ τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς, ὁ Γουλιέλμος ἀρνῆθηκε εὐγενῶς νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλία.

Ἀνεχώρησε λοιπὸν καὶ ἀπὸ τὸ Βερολίνο ἡ 'Αμαλία καὶ διευθύνθηκε στὴ Δαρματία, ὅπου ἡ σύζυγος τοῦ βασιλεῖοντος δουκὸς, Λουκίσα Μαρθίδη, ἀδελφῆ τοῦ Ὅθωνος, ἦταν καὶ ἡ μόνη πού εἰδεινε ζοηρὴ συμπάθεια στὸν ἀδελφὸ τῆς.

Ἡ 'Αμαλία, ἤπιε πολλά ἀπὸ τὴ νύφη τῆς, πού ἦταν τετραπέρατη στὴν πολιτικῆ.

Ἐνὸ ὅμως ἡ Βασίλισσα τῆς 'Ελλάδος ἐφιλοξενεῖτο στὴ Δαρματία, ἔφτασε καὶ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας, ἀδελφῆ τοῦ Δουκὸς μετ' τὰ τρία παιδιά τῆς. Ἡ Τσαρίνα ἐνομιμόνεο τὴν 'Αμαλία, τῆς ὑποσχέθηκε τὴν ὑποστήριξι καὶ τὴν ἔπεισε νὰ πάῃ μαζί τῆς στὴ Στουτγάρδη, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ συναντηθῆ ὁ Τσάρος μετ' ὁν Ναπολεόντα Γ', Αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Βυρτεμβέργης, οἱ βασιλεῖοντες δουκὸς τοῦ Ἄννοβέρου καὶ τῆς Δαρματίας, ὁ πρίγκιψ Μυράτ καὶ ἄλλοι ἱσχυροί.

Ἡ 'Αμαλία, προτοῦ δεχθῆ τὴν πρότασι τῆς Τσαρίνας, ἐζήτησε τὴ γνώμη τῶν Ἑλλήνων ἀκόλουθῶν τῆς. Ἡ κυρία τῆς τιμῆς Λιδωρικῆ δέν ἐφάνηκε ἐνθουσιασμένη, ὁ Μπότσαρης ὅμως, ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ἀφοσιωμένος σύμβουλος τῆς, ἐκρίχθη ὑπὲρ τοῦ ταξιδιοῦ αὐτοῦ.

Καὶ ἔτσι ἡ 'Αμαλία ἀνεχώρησε γιὰ τὴ Στουτγάρδη, μετ' τὴν Τσαρίνα. Στὸ σταθμὸ τῆς Γερμανικῆς αὐτῆς πόλεως (ὅπου ἐπεριμεναν μόνον τὴν Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας, χωρὶς νὰ ἔξουν ὅτι θά τὴν συνώδεε καὶ ἡ Ἄνασσα τῆς 'Ελλάδος) εἶχε προσέλθει ὁ Τσάρος Ἀλέξανδρος, ὁ Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας μετ' ὁν Διάδοχο καὶ τὴ γυναίκα του πριγκίπισσα Ὀλγα καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ὅταν τὸ τραῖνο ἐμπῆκε στὸ σταθμὸ, ἐφάνηκε στὸ παραθύρου ἡ Τσαρίνα καὶ πίσω τῆς ἡ Βασίλισσα τῆς 'Ελλάδος. Ἡ 'Αμαλία—πὺρ ἢ ἐλπίδα καὶ ἢ προσδοκία τῆς ἐποφύρουν τὴν ὄψι—ἦταν ἐξαιρετικῶς ὡραία ἐνεῖτο τὸ ἀπόγευμα, μετ' νὰ γαλιῶ φορεμα πού ἐταίριαζε περίφημα στὴν ὄψημῃ καλλονῆ τῆς.

Ὁ Αὐτοκράτορ τῆς Ρωσίας ἐπλησίασε πρῶτος, καὶ τότε ἡ Τσαρίνα τοῦ εἶπε:

"Ἀλέξανδρε, ἔπεισα τὴ Βασίλισσα τῆς 'Ελλάδος νὰ ἔλθῃ μαζί μου!"

Ὁ Τσάρος ἐφίλησε τὸ χεῖρ τῆς 'Αμαλίας καὶ τῆς ἐπρόσφερε τὸ μιστῆρο του γιὰ νὰ κατέβῃ. Στὴ σύντομη διαμονῆ τους στὴ σάλα τοῦ σταθμοῦ, ὁ Τσάρος εἶδειε φανερὰ σημεῖα συμπάθειας στὴ Βασίλισσα τῆς 'Ελλάδος καὶ παρουσιαζόντας τὴν στὸν ὑπάσπιστῃ τοῦ πρίγκιπα Μπαρδαβανί, τοῦ εἶπε:

— Πρίγκιψη, στὴν Τσαρίνα ὀφείλομε τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐτυχία τῆς ἀπροσδόκητης μετὰς μας παρουσίας τῆς Α. Μ. τῆς Βασίλισσας τῆς 'Ελλάδος!

Ἡ ἔξοδος τῶν ὑψηλῶν ἔξων ἀπὸ τὸ σταθμὸς ὑπῆρξε πανηγυρικῆ καὶ θάμπωσε τοὺς κατοικοῦς τῆ πόλεως καὶ τοὺς διάφορους ἔξους πού εἶχαν μαζευτεῖ ἀπὸ παντοῦ. Ἀπὸ τὴν ψυχρὴ μαρμαρένια σάλα κατέβησαν οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ πρίγκιπες κατὰ ζεύγη—οἱ ἄνδρες ἔζοντες, στὸ μπράσο τῆς κυρίας—μέσα ἀπὸ διπλῆ σειρὰ ἀδικῶν ὑπηρετῶν, ντυμένον με φανταχτερῆς μεσαιωνικῆς στολῆς, με λευκῆ περικακα καὶ πού κρατοῦσαν πλωμένους χρυσοῦς κροστῆτες.

Τὸ γεῦμα, δόθηκε στ' Ἀνάκτορα μεγάλο γεῦμα, καὶ κατόπιν οἰκογενειακῆ συναναστροφῆ. Σ' αὐτὴν ἔλαβαν μέρος ὅλοι οἱ ἐστεμμένον **ἐν στενῇ ἀκόλουθίᾳ**, δηλ. καθέννας συνουδεύετο ἀπὸ ἕνα ὑπάσπιστῃ καὶ ἡ βασιλισσὸς ἀπὸ μιὰ κυρία τῆς τιμῆς. Ἡ Βασίλισσα 'Αμαλία ἐκάθισε παραπλευρῶς τοῦ Βασιλεῖος τῆς Βυρτεμβέργης, στὴ θέσι πού τῆς ἐταίριαζε.

Τὸ γεῦμα δέν ἐκράτησε πολλὴ ὥρα. Ἐπειτα οἱ καλεσμένοι ἐπῆγαν στὴν πλαγιὴ σάλα, ὅπου κατ' ἐπιταγήμην ἔπαιζον τὰ συνηθισμένα τῆς βεργερῆς παιγνίδια. Ἀφροῦ παίχτηκαν μερικά, ὁ Ναπολεὼν ἐπρότεινε νὰ παιχθῆ ἐκεῖνο τὸ παιγνίδι πού καθέννας γράφει σ' ἕνα ζωγάκι μιὰ ἐρώτησι, χωρὶς ὅμως νὰ τὴν ὑπογράψῃ. Ὁ Ναπολεὼν εἰσάναε τῆς ἐρωτήσεις τῶν ἐστεμμένων, ὁ πρίγκιψη Μυράτ τῶν ἄλλων ἐπιστῆμον κα' ἔπειτα ἐπῆγαν σὲ μιὰ ἄλλη σάλα γιὰ νὰ γράφουν τῆς ἀπαντήσεως. Σὲ λίγη ὥρα ἐνήρσιαν, κ' ἐκάθισαν γύρω ἀπὸ ἕνα μεγάλο τραπέζι, γιὰ νὰ διαβάσουν τῆς ἐρωτήσεως καὶ τῆς ἀπαντήσεως.

Ὁ Ναπολεὼν βόηκε στὴν περίστασι αὐτὴ τὴν ευκαρία νὰ περαῖξῃ τὴν 'Αμαλία γιὰ τὴ ξαφνικῆ τῆς ἐμφάνισι στὴ Στουτγάρδη κ' ἐνόμισε ὅτι τὸ καταλλῆλότερο μέσον ἦταν τὸ παιγνίδι αὐτό, ὅπου ἡ σκέψις συνδυάζεται μετ' τὴν τύχη. Ἐνὸ λοιπὸν ἄντρος καὶ γυναῖκες, βασιλεῖς καὶ πρίγκιπες, γελοῦσαν καὶ πεῖραζε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον γιὰ τῆς ἀποκαλυφθεῖ τῶν μικρῶν τετραγώνων ζωαγίων, ὁ Ναπολεὼν ἐσηκώθη καὶ με φωνῆ ἐπιτήρηδες δυνατώνηρον ἀπὸ ἐκείνη πού εἶχε μεταχειρισθεῖ ὡς τότε, ἐδιάρσα τὴν ἀκόλουθῃ ἐρώτησι:

«Τί εἶνε τὸ περιεργότερο αὐτῆ τῆ στιγμῆ στὴ Στουτγάρδη ;»

Καὶ ἀμέσως ἔπειτα ἐδιάρσα τὴν ἀπάντησι, τονίζοντες ἰδιαίτερως κάθε λέξι:

«Ὁ Διάβολος, πού ἔβαλε τὰ δυνατὰ του νὰ κατορθώνη τις πὺρ ἀπροσδόκητες συναντήσεως !»

Ἡ ἐρώτησι καὶ ἡ ἀπάντησις ἔκαναν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμῆ ἐντύπωσι σὲ ὅλους. Οἱ περισσότεροι ἄνδρες βόηκαν ὅτι ὁ Ναπολεὼν ἔξεπερασε τὰ ὅρια τῆς ἐλευθερίας πού ἐπιτρέπει τὸ παιγνίδι, ἡ γυ-

Ὁ Ἐδμόνδος Ἄμπος
Ἐπὶ τῆ ἐπιταγῆς τῆς Βασίλισσας.

ναϊκες όμως δεν εκραρήθηκαν και διηύθυναν τις ματιές τους στη Βασίλισσα της Ελλάδος. Το επεισόδιο αυτό έγινε τόσο άποτομα, ώστε η Βασίλισσα της Βυρτεμβέργης—που ήταν γαμή και βασιζόταν—δεν είχε ακούσει τι είχε ο Ναπολέων, αντελήφθη όμως την ανησυχία και την εκπληξι και γυρίζοντας στην Αμαλία, που καθότανε πλάι της, την έρωτησε :

— Τι λένε, αγαπητή Μεγαλειότης ;
Κατάκληρητη ή δυστυχής Αμαλία δεν μπόρεσε ν' απαντήσει. Χλωμή κ' ελαφρά τρέμοντας η Βασίλισσα της Ελλάδος, δεν εύρηκε μιιά λέξι για ν' αποστομώσει τον αυτοκρατορα των Γάλλων που την έπροσβαλε. Εύτυχως όμως επενέβη τη στιγμή εκείνη η Βασίλισσα της Ολλανδίας, η οποία σκύβοντας στ' αυτή τού Ναπολέοντος, του είπε :

— Ελαίω, ότι θα είναι και άλλα άτομα, Μεγαλειότητα. Είνε πολύ νόστιμα.

Και με δυνατό γέλιο έσκέπασε την ερώτησι που διαβάσθηκε παρακάτω, ώστε να μη φανή ότι δίνει ιδιαίτερη σημασία στην άλλη που είχε προηγηθεί.

Στό μεταξύ τού παιγνιδι έπληροιαζε στο τέλος του. Οι βασιλείς απεχώρησαν και η Αμαλία έπληξε στα δωμάτιά της, τρομερά ταρταμένη.

Η Βασίλισσα εκάθησε ώρες ολόκληρες σέ μιιά πολυθρόνα, με τα μάτια άπλανη, και από τη στάσι αυτή έστάθη αδύνατον να την βγάλουν ή κυρίες που την συνόδευαν στο ταξείδι. Ο Ανακτορινός γάμος Κοστής προσεκληθή βιαστικά, της έδωσε ένα καταπραϊντικό φάρμακο, της μίλησε με ειθυμία και φαίνεται ότι περισσότερο τάλονα του ξέσπυνο γιατρού, παρά τού φάρμακού του καθήσυχασαν την Αμαλία.

Επί τέλους άργά η Βασίλισσα συνήλθε, τινάχτηκε από την ισχυρή νευρική της κρίσι, ανέλαβε έντελώς και άρχισε να σκέπτεται τι έπρεπε να κάνει για να εκδιωχθή τόν Ναπολέοντα. Δεν κατώρθωσε όμως να βρη τίποτε. Κ' έπεριμενε παιά τι συνέχεια με ύπομονη.

Την άλλη μέρα πρώτος ο αυτοκράτωρ Αλέξανδρος της Ρωσίας έπεσεκέρθη της Βασίλισσας Αμαλία, κ' έπειτα άπ' αυτόν όλοι οι άλλοι στη σειρά, πλην τού Ναπολέοντος τού Γ'.

Τού βραδύ έδόθη τού μέγα γεύμα στο Παλάτι. Παρεκάθησαν οι Υπουργοί, οι Αδελφικοί και Πρεσβείτες. Η Αμαλία και η δυο Έλληνίδες ακόλουθοί της, η Λιδωρικη και η Καρμπούνη, έγιναν αντικείμενα πολλών περιουτήσεων. Ήγειονες και πρῆγχετες τους είπαν διάφορες φιλοφρονήσεις. Μόνον ο Ναπολέων δεν άπέτεινε στις Έλληνίδες ούτε λέξι !...

Η συμπεριφορά αυτή τού Ναπολέοντος έγινε γνωστή κ' έξω από τ' Ανακτορα. Η εφημερίδες που περιέγραφαν τού γεύμα εξέφρασαν τού θαυμασμό τους για την ύποκριτά των Έλληνίδων, άφηναν άνάμεσα στις γραμμές τους να διαφανεί η ψυχρότης τού Αυτοκράτορος της Γαλλίας πρὸς τη Βασίλισσα της Ελλάδος.

Τέλος, την ακόλουθη μέρα, ο Ναπολέων έδωσε στην Αμαλία τού τελευταίου χτύπημα. Στο Βασιλικό Θέατρο, τρία θεατρία είχαν οραθή για τις κυρίες και τρία για τους κυρίους. Στο πρώτο διάλειμμα ο Ναπολέων επεσεκέρθη και τα τρία θεατρία, έφίλησε τού χερι των βασιλισσών και των πριγκιπισσών, αλλά πέρασε μπροστά από τη Βασίλισσα της Ελλάδος χωρετώντας την ψυχρότητα, στρατιωτικώς.

Η Αμαλία άμέσως μόλις έτελειωσε η παράστασις, εκάλισε τις ακόλουθές της και συζήτησε μαζί τους με ποιόν τρόπο θα μπορούσε να φύγη για ν' απαλλαγθή από την παρουσία τού ανθρώπου εκείνου, χωρίς όμως να δώσει και άφορη για την έννουσουν. Και επί τέλους απεφασίσθη να γίνη τού έξησι : Να παρουσιασθή ο αδελφός της δεσποινίδος Λιδωρικης, Νικόλαος, στρατιωτικώς ακόλουθος της έν Βιέννη Έλληνικης Πρεσβείας—ο όποιος παρακολούθησε τότε άνεπισήμως την άδελφή του—και ν' άναγγείλη στη Βασίλισσα ότι εινε άνάγκη να πάη στο Όλδενμποργ, όπου την περιμένουν γραμματα τού Βασιλέως Όθωνος. Πραγματικώς, την άλλη μέρα, κατά τού μεσημέρι, η Βασίλισσα άναχωροσε για την πατρίδα της.

Σέ άλλο φύλλο θα ίδοθη τη συνέχεια τού ταξείδιού αυτού της Αμαλίας, με άλλα ένδιαφερόντα επεισόδια και θα εξηγήσουμε και τους λόγους για τους όποιους συμπεριφερέθη άπότομος πρὸς αυτήν Ναπολέον ο Γ'.

Ο Σταχυολόγος

ΜΙΑ ΖΗΤΙΑΝΙΚΗ ΦΡΑΣΗ

— Έλεήστε με για τού Θεό...
Πώς φορές δεν την άκούμε την επίκληση αυτή με την άργη και παραπονάρχη μελωδία της. Άλλά ποιός εφαντάστηκε ποτέ την προέλευσή της και την ιστορία της ; Γιατι μόλονότι η κακομοιρινη αυτή φράση χρησιμοποιείται από τους ζητιάνους, έχει—διάβολε—προέλευση και ιστορία μακροχρόνιο μάλιστα.

Είνε η τυπική φράση των ζητιάνων της Αρχαίας Ρώμης, οι όποιοι ζαρώνοντας άπέξω από τους ναούς, άπλαναν τη λιτόσαρκη παλάμη τους και μιουούλιζαν, λέγοντας.

— Per deum, securrite ! (για τού θεό έλεήστε).

ΑΠΟ 'ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ 'ΚΕΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Από τὰ σατυρικά φύλλα έλου τού κόσμου)

— Σκέψου τι δυσάρεστον... Ένας που έχει ακριβώς τού ίδιο όνομα μ' έμένα, καταδικάστηκε επί άπάτη των δανειστών του ! Και τώρα, ο κόσμος θά νομίση ότι είμαι έγώ !

— Μη φοβάσαι ! Ο καθένας ξέρει πώς δεν σε δανείζει κανείς εσένα !

***

— Άκου, παρ' όλιγο να μη γνωρίσω τόν Ρέγλερ ! Από την τελευταία φορά που είχα να τον δω, άλλαξε πολύ. Απόητρε μιιά γενειάδα, μιιά φραλάρα, ένα αυτοζίνητο και...μιιά γυναίκα !

***

Ο δανειστής θυμωμένος

—...Πότε μου λέν «ο κύριος δεν εινε σπίτι», άλλοτε πάλιν «ή κυρία δεν εινε σπίτι»...ποιος πληρώνει επί τέλους ;

Η ύπρητρία :

— Όταν πρόκειται για πληρωμές δεν είν κανείς εδώ !

***

Στόν περίπατο.

Η σύζυγος : Θέλεις να τηλεφωνήσις ; Πήγαινε γρήγορα σ' αυτό τού κατάστημα κλειδοζυμβάλων. Έχουνε τηλεφώνο και θα σου κάνουνε την χάρι να σ' αφήσουν.

Ο σύζυγος : Σ' ένα ξένο μαγαζί, χωρίς ν' αγοράσω τίποτε ; Αυτό δεν θα τού κάνω ποτέ.

Η σύζυγος : Αι, αγοράσε μου τότε ένα πιάνο !..

Μεταξύ λωποδυτών.

— Τι λές Έδουάρδε, θα ήθελα να φωτογραφιζόμιον με τούτο τού πανωφόρι !

— Περιμενε να σε πιάσουν... θα φωτογραφισθής τότε δωρεάν !

***

— Δεν παίζουμε πιάνο κ' οι δυο μαζί με τα τέσσερα ;

Έκείνη :

— Νομίζω ότι αυτό μπουείτε να τού κάμετε και μόνος σας !

***

Ο βαρώνος σταματώντας τόν σωφέ του :

— Για σταμάτησε τού αυτοζίνητο, σκυντησίμασε ένα ζεύγος ερωτευμένον και τους πετάξαμε μέσα στο χαντάκι.

Ο σωφέρ έξακολούθοντας την πορεία του :

—Δεν πάθανε τίποτα, κ. βαρώνε... έζει πήγαιναν κ' αυτοί !

***

Ο πελάτης στο ξενοδοχείο τού χωριού :

— Μά αυτό εινε άναποφορο. Κάθε στιγμή πέφτει μιιά μυίγα στο ποτήρι μου !

Ο ξενοδόχος :

— Και δεν χαιρέσθε ! Έτσι θα λιγοστεύουν η μυίγες.

***

Μεταξύ ύπρητριών :

— Πώς μπόρεσε να βρη τόση γοήγορα πάλι θέση, άν και ειχες όχι και τόσο καλό ποσοποιητικό, από την πρώτη σου κυρία ;

— Είχα μιιά φωτογραφία της και την κόλλησα στο ποσοποιητικό μου. Όποιος βλέπει αυτήν την εικόνα και διαβάξει και τού ποσοποιητικό, θαυμάζει πώς κατώρθωσα να μείνω ένα χρόνο στην ύπρητρία της, με λυπούνται και με πέρνουν !

***

Μεταξύ άνδρoγόνου :

Κυρία : Άχ, τι δύναμη που έχει μεριζές φορές και μιιά μόνη λέξις ! Κύριος : Ναί...έμένα π.χ. με έκανε δυστηχ για όλο μου τόν βίο, μιιά και μόνη λέξις που είπε ένα γυναικειο στόμα.

Κυρία : Άλήθεια ; Βέβαια ή κυρία αυτή θα είπε «όχι». Κύριος (λυπημένος) : Άχ' εναντίας είπε «ναί».

***

Ο δάσκαλος πρὸς τόν μαθητή :

— Γιατι έλειψες χθές τού άπογευμα ;

— Με συγχωρείτε. Η αδελφή μου είχε τους αρραβώνας της.

— Άλλά αυτό θα τού έγνώριζες βέβαια από τού πρού, και έπρεπε να μου ζητήσης άδεια...

— Δέν ήταν άκόμα τού πρού βέβαια άν τα καταφέρναμε !..

***

— Πώς συμβαίνει, μικρή μου, να είσαι μελαχροινή, ενώ ο αδελφός σου εινε ξανθός ;

— Ο αδελφός μου, κύριε, γεννήθηκε άργότερα, όταν ή μητέρα μου άρχισε να βάφη τα μαλλιά της.

***

Μεταξύ της άπιστου συζύγου και τού φίλου της :

— Λοιπόν, θα φύγης μαζί μου να μεσάνυχτα ;

— Ναί.

— Έτοιμάσε τα πράγματά σου ;

— Νά, τώρα τα βάξει στις βαλίτσες ο άντρας μου !..

Ο Κατεφυγμένος

